

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 144/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove v bližšie nešpecifikovanom konaní a postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 229/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. marca 2010 doručená sťažnosť I. K. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v bližšie nešpecifikovanom konaní a postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 229/03.

2. Sťažovateľ po skutkovej stránke svoju sťažnosť odôvodnil takto:

„Priebeh tohto súdneho konania od jeho vzniku r. 2003 do dňa 18. 3. 09, resp. do 20. III. 2009, kedy som napísal svoje dovolanie proti uzneseniu prvostupňového súdu, zo dňa 18. III. 09 a následne aj 26. III. 09 osobne doručil tomuto súdu, tvorí osobitnú kapitolu tohto súdneho konania a je vyobrazený v mojej ústavnej sťažnosti zo dňa 21. III. 09, takže sa tu na tomto mieste už opakovať nebudem, ale ďalej to robím /sťažujem sa/ preto, resp. aj preto, že s touto sťažnosťou som u nášho ústavného sudu nepochodil...

A to ma vyprovokoval k podaniu ďalšej ústavnej sťažnosti, a to na prietahy, ako celku... s ktorou som napriek podrobnej analýze tohto prípadu u Ústavného súdu SR takisto nepochodil... musí nasledovať táto ďalšia tretia ústavná sťažnosť na prietahy a neprejednanie veci v primeranej lehote, ako celku! Od podania druhej ústavnej sťažnosti až po dnešné dni boli urobené tieto úkony...

Myslím si, že mnou v úvode označené základné a ľudské práva sú v tejto kauze porušované pre prietahy a vleklé konanie, ktoré vyústilo v neprejednanie veci v primeranej lehote, keďže ani za 7 rokov neexistuje ešte ani len rozsudok vo veci samej a v prvom stupni konania a kde sú ešte eventuálne opravné prostriedky... Okrem toho v tomto konaní je tu očividná snaha vec oddialovať čím najdlhšie, pokiaľ ide o vyhlásenie rozsudku zo strany Okresného sudu v Bardejove.“

3. Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vyslovil:

„... Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. podľa ods. 2/, čl. 48 Ústavy SR v spojení s ods. 1/, čl.6 Dohovoru vleklým a nekonštruktívnym postupom Krajského súdu v Prešove a Okresného súdu v Bardejove v súdnom konaní vedenom u neho pod č. k. 3 C 229/03 porušené boli a sú.

... Prikazuje najmä Okresnému súdu v Bardejove vo veci pod č. k. 3 C 229/03 konať bez prietahov a meritórne rozhodnúť.

... Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadosťučinenie vo výške 5 tis. EUR..., ktoré sú mu povinné subjekty Okresný súd v Bardejove a Krajský súd v Prešove uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.

... Ukladá Okresnému súdu v Bardejove a Krajskému súdu v Prešove uhradiť vzniklé trovy tohto súdneho konania, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.“

4. Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov a nízkym starobným dôchodkom.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

6. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu a krajského súdu v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 3 C 229/03 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa

čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože okresný súd doteraz právoplatne nerozhodol.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov... Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola... v primeranej lehote prejednaná...

8. Zo sťažnosti ani z jej príloh nevyplýva, žeby sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 229/03 a aj ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že sťažovateľ nepodal sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi súdu.

9. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa odseku 2 citovanej právnej normy ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

10. V prípade namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) je týmto prostriedkom sťažnosť podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov, resp. po 1. apríli 2005 sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

11. Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny

stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky, ktoré má podľa v bode 10 uvedených právnych noriem k dispozícii, alebo ak sa preukáže, že sťažovateľ túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde); takéto dôvody v danej veci sťažovateľ neuviedol a ani ústavný súd ich nezistil.

12. Podľa názoru ústavného súdu sa podanie sťažnosti na prietahy v konaní v zmysle v bode 10 uvedených právnych noriem zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany takých základných práv, ktoré súvisia so základným právom na konanie bez zbytočných prietáhov (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Účinnosť takého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch“), ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietáhov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 zákona o sudcoch]. Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní,“. V zmysle prvej vety druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti“. V súvislosti s tým ústavný súd poznamenáva, že vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

13. Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy teda spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy veci nemôže byť

iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

14. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch (ani sťažnosti podľa citovanej predchádzajúcej právnej úpravy) nepodal, preto ústavný súd vyhodnotil sťažnosť ako neprípustnú (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

15. Nad rámec uvedeného vo vzťahu k namietanému postupu krajského súdu ústavný súd dodáva, že sťažovateľ vo svojej sťažnosti kvalifikovaným spôsobom nešpecifikuje, ktorým konaním, rozhodnutím alebo postupom krajského súdu malo dôjsť k zásahu do jeho ústavou zaručených práv. V petite sťažnosti neurčito navrhuje vysloviť porušenie svojich práv postupom „... *Krajského súdu v Prešove*...“. V odôvodnení sťažnosti sťažovateľ neuvádza spisové čísla, pod ktorými krajský súd vo veci koná. Takto formulovaný petit sťažnosti nie je vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Formulácia návrhu na rozhodnutie vo veci samej je teda v kontexte obsahu sťažnosti nezrozumiteľná a bez akejkoľvek opory v odôvodnení sťažnosti.

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. apríla 2010